Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2023-0074

(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. P.G. Salvadori, mr. M.C.M. van Dijk, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	27 december 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	26 januari 2023
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voor een periode van 6 jaar omdat de consument als geldezel heeft gefungeerd. De consument vordert verwijdering van de registraties. De commissie is van oordeel dat, gelet op de feiten en omstandigheden in dit geval, de bank de gegevens van de consument heeft mogen opnemen. De commissie is van oordeel dat de duur van de registratie in het EVR en het Incidentenregister dient te worden verkort tot 4 jaar. De registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR blijven ongewijzigd. Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 22 juni 2022. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar moeder en haar vertegenwoordiger mr. [naam 1]. Namens de bank zijn verschenen mevrouw [naam 2], adviseur Global Compliance Financial Economic Crime Fraud & Corporate Security en mr. F.J. Laagland, advocaat. Mevrouw [naam 3] heeft de hoorzitting als toeschouwer bijgewoond.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

1.4 Omdat de schriftelijke fase na de hoorzitting nog niet was afgerond heeft de bank na de hoorzitting op 19 juli 2022 dupliek ingediend. De commissie heeft vanwege de vakantie-periode pas op 29 september 2022 raadkameroverleg gehouden over deze zaak.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield bij de bank een betaal- en spaarrekening aan (hierna: de betaalrekening of de spaarrekening). De consument beschikte over een bankpas met vertrouwelijke pincode. De Rabo App (hierna: de app) had zij sinds 18 december 2020 op haar telefoon geïnstalleerd.

2.2 Op de overeenkomst zijn de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing. Voor deze kwestie is artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden van belang (zie bijlage).

2.3 De consument had sinds 2020 een affectieve relatie met haar inmiddels ex-vriend.

2.4 Op zaterdag 20 februari 2021 is met de telefoon van de consument via iDeal een identificatiebetaling van € 0,01 verricht ten behoeve van ASN Bank. Als gevolg van de identificatiebetaling is bij ASN Bank een nieuwe betaalrekening op naam van de consument geopend.

2.5 Op 5 maart 2021 heeft de consument gebeld met ASN Bank om een reader aan te vragen. Deze reader heeft zij laten verzenden naar een ander adres dan waar zij woonachtig was.

2.6 Op 8 maart 2021 om 21:04 uur heeft de consument een bedrag van € 10,- overgeschreven van de betaalrekening naar een betaalrekening bij Deutsche Bank op haar eigen naam. Hierbij is gebruik gemaakt van biometrische gegevens of de toegangscode.

2.7 Op donderdag 11 maart 2021 om 00:27 uur heeft de consument haar bankpas voor het laatst gebruikt om te tanken. Om 17:42 uur heeft de consument via haar telefoon en vanaf het bij de bank bekende IP-adres een bedrag van € 8,- overgeschreven naar de betaalrekening op haar naam bij ASN Bank. Hierbij is gebruik gemaakt van biometrische gegevens of de toegangscode.

2.8 Op 15 maart 2021 hebben de volgende gebeurtenissen plaatsgevonden.

- Om 15:18 en 15:19 uur hebben een tweetal toestelregistraties plaatsgevonden. Om een nieuw toestel aan de betaalrekening te kunnen koppelen is het noodzakelijk dat men beschikt over de bankpas, de pincode en de Raboscanner. De bank heeft naar aanleiding van de toestelregistraties een sms-bericht verzonden naar het telefoonnummer van de consument (in totaal twee keer). Er is echter maar één toestel aan de betaalrekening gekoppeld (hierna: toestel 2).
- Om 15:50 uur is er een identificatiestorting van € 0,01 cent verricht om een betaalrekening bij Knab te kunnen openen. Er is een betaalrekening bij Knab geopend. Daarbij is een kopie van het identiteitsbewijs van de consument overgelegd.

2.9 Op 16 maart 2021 (tijdstip onbekend) is een klant van ABN AMRO Bank het slachtoffer geworden van fraude (bankhelpdeskfraude/spoofing). De benadeelde rekeninghouder is misleid en overgehaald om in totaal een bedrag van € 1.951,30,- naar de spaarrekening van de consument over te maken (vijf transacties in totaal). De benadeelde rekening-houder heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. Het rekeningverloop van de betaal- en spaarrekening zag er op 16 maart 2021 als volgt uit:

- Om 08:33 uur is het bedrag van € 0,01 ten behoeve van de identificatiestorting retour geboekt. In de omschrijving bij de retourboeking is het volgende vermeld: *'retourboeking iDEAL ID-boeking. Deze boeking is gebruikt voor het openen van een Knab rekening. (…)'.*
- Om 10:25 uur is via iDeal twee keer een bedrag van € 1,- overgemaakt naar Coinbase. Deze betaling heeft plaatsgevonden met toestel 2 en was bedoeld om een account bij Coinbase[1] te openen.
- Om 11:28 uur is een bedrag van €1,- overgemaakt van de spaarrekening naar de betaalrekening.
- Om 12:00 uur is een bedrag van € 980,70 bijgeschreven op de spaarrekening.
- Om 12:10 uur is een bedrag van € 500,- overgemaakt van de spaarrekening naar de betaalrekening.
- Om 12:11 uur is door een derde een bedrag van € 500,- opgenomen bij een geldautomaat. Hierbij is gebruik gemaakt van de bankpas en de pincode van de consument.
- Om 12:15 uur is een bedrag van € 479,- overgemaakt van de spaarrekening naar de betaalrekening.
- Om 12:18 uur is door een derde een bedrag van € 450,- opgenomen bij een geldautomaat. Hierbij is gebruik gemaakt van de bankpas en de pincode van de consument.
- Op 12:19 uur is door een derde een bedrag van € 25,- opgenomen bij een geldautomaat. Hierbij is gebruik gemaakt van de bankpas en de pincode van de consument.
- Om 12:47 uur is een bedrag van € 350,99 bijgeschreven op de spaarrekening.
- Om 12:50 uur is een bedrag van € 300,05 bijgeschreven op de spaarrekening.
- Om 12:53 uur is een bedrag van € 119,46 bijgeschreven op de spaarrekening.
- Om 12:55 uur is een bedrag van € 300,05 bijgeschreven op de spaarrekening
- Om 13:08 uur is € 970,- overgeboekt van de spaarrekening naar de betaalrekening.
- Om 14:14 uur heeft de bank de betaalrekening geblokkeerd nadat zij van ABN AMRO Bank een signaal had ontvangen dat de betaalrekening mogelijk betrokken was bij een frauduleuze overboeking. Het was nog wel mogelijk om bedragen te ontvangen.
- Tot slot is twee keer geprobeerd om geld van de betaalrekening over te boeken naar Coinbase. Dit is niet gelukt omdat de betaalrekening van de consument geblokkeerd was.

2.10 Op 17 maart 2021 heeft de bank telefonisch contact gehad met de consument. Tijdens dat telefoongesprek heeft de bank de consument verteld dat haar betaalrekening is gebruikt als begunstigde rekening voor een frauduleuze overboeking en dat haar betaalrekening daarom is geblokkeerd.

[1] Platform voor handel in cryptomunten.

2.11 Om 21:00 uur heeft wederom een telefoongesprek plaatsgevonden tussen partijen. Tijdens dit gesprek vertelde de consument dat zij haar bankpas niet meer in haar bezit had. Ze had dit niet eerder gemerkt omdat ze betalingen meestal via Apple Pay verricht. Via de app zag zij dat er de afgelopen dagen verschillende bedragen op haar rekening waren bij- en afgeschreven. De consument had de transacties wel gezien maar wist niet goed wat zij moest doen. Zij heeft ze zelf niet verricht. De consument is akkoord met het terugstorten van het veiliggestelde bedrag van € 974,30 naar de benadeelde rekeninghouder.

2.12 Op 18 maart 2021 heeft de consument bij de bank officieel gemeld dat zij haar bankpas niet meer in bezit heeft.

2.13 De consument heeft op zaterdag 20 maart 2021 bij de politie tegen haar ex-vriend aangifte gedaan van oplichting. Op 23 maart 2021 heeft de consument de aangifte laten aanvullen. Voor zover relevant heeft de consument in de aanvulling het volgende verklaard:

"In de aangifte staat dat ik voor het laatst mijn bankpas heb gebruikt op 11 maart 2021, dit is correct. Dit was bij de Tango, ik heb toen de benzine van 15 euro betaald voor [naam ex-vriend]. [Naam ex-vriend] had mij gevraagd deze benzine voor mij te betalen, [naam ex-vriend] had mij nog nooit eerder om geld gevraagd, hij had altijd meer dan genoeg geld en betaalde altijd alles, hij had altijd overal stapels cash geld liggen, zoals in de auto op meerdere plekken. Dit is de laatste keer dat ik mijn bankpas voor het laatst in handen heb gehad. Ik ga er van uit dat ik na de betaling mijn bankpas in mijn tas heb gestopt. Hierna heb ik mijn bankpas niet meer gezien. Ik doe hierbij dan ook aangifte van diefstal van mijn bankpas met rekeningnummer [nummer]. Er is na 11 maart 2021 met mijn bankpas gepind en dat was ik niet, zo ook niet op 16 maart 2021, (…).
(…)
Op 5 maart 2021 was ik met [naam ex-vriend] en toen vroeg hij mij of ik de ASN bank wilde bellen. hij vroeg mij of ik wilde vragen of de bank een reader wilde opsturen naar een adres die [naam ex-vriend] mij opgaf. Ik weet zo niet meer welk adres dit was. Ik heb hierbij verder geen rekeningnummer genoemd. Ik vroeg wel aan [naam ex-vriend] waarom hij dit niet zelf deed en vond het raar maar ik heb het gedaan.

Ik wil verder het volgende verklaren dat ik de overboekingen genoemd in de aangifte op 8 en 11 maart 2021 van tien en acht euro zelf heb overgeboekt vanaf mijn rekeningnummer […]. Ik heb hierbij verklaart [sic] in mijn aangifte dat ik mijn telefoon aan [naam ex-vriend] heb gegeven dat is ook zo maar die 2 genoemde overboekingen heb ik zelf overgeboekt naar voor mij onbekende rekeningnummers. De rekeningnummers gaf [naam ex-vriend] mij via Snapchat, ik vroeg waar de betalingen voor waren maar ik heb hierop geen antwoord gekregen. Ik deed dit omdat hij zei dat ik het moest doen. [Naam ex-vriend] betaalde altijd alles voor mij, ik vond dat ik niet meer dan normaal als ik ook een klein bedrag betaalde.
Nu blijken de rekeningnummers [nummer betaalrekening Deutsche bank] en [nummer betaalrekening ASN Bank] op mijn naam te staan. Ik heb nooit toestemming gegeven om deze rekeningnummers te openen en op mijn naam te zetten.
Ook zijn er getracht een rekening te openen op 15 maart bij KNABbank. De KNABbank bank heeft dit bevestigd (…). Bij het openen van de rekening is er 0,01 cent overgeboekt naar KNABbank/Aegonbank en deze is weer teruggeboekt Deze poging om de rekening te openen gebeurde een half uur nadat er een nieuw toestel was toegevoegd aan mijn telebankierenapp.
(…)

Ik kwam pas tot inzicht hoe hij werkelijk was toen ik alles in perspectief zag en alles op een rijtje zette, ik weet namelijk dat de politie invallen heeft gedaan in zijn woning op de [adres]. Hij had altijd veel contant geld bij zich.

vertelde dat zijn wiet uit de kweek kwam en niet van coffeeshop. Hij zou drugs hebben geregeld voor coffeeshop [naam coffeeshop] en zou wellicht zelf een kwekerij gehad hebben die ook is opgerold.

[Naam ex-vriend] is in de zomer 2021 naar Barcelona geweest waarbij hij mij zei dat het niet voor vakantie was maar dat hij dingen moest regelen, terwijl hij geen baan had. (…) Hij rijdt in een Audi A3 wit van kleur met een zwart Audi logo en huurde vaak de nieuwste auto's.
(…)

Ik ben slachtoffer geworden van een grote oplichtingszaak waar ik zelf geen weet van had. Ik ben hier totaal niet bekend mee. Ik was goedgelovig in [naam ex-vriend] en had geen idee wat er speelde. Nu ik zelf kan worden gezien als verdachte vind dat ik heel erg moeilijk, helemaal als ik besef dat [naam ex-vriend] mij dit aangedaan heeft terwijl ik hem vertrouwde."

2.14 Bij brief van 7 juli 2021 heeft de bank de consument geïnformeerd over de opname van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en het IVR voor de duur van zes jaar. De registraties eindigen op 16 maart 2027. Bij brief van 19 juli 2022 heeft de bank de bancaire relatie met de consument op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden opgezegd.

2.15 De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing van de bank. Het standpunt van de consument komt erop neer dat zij is misleid door haar ex-vriend en dus zelf onschuldig is. Zij is in die zin ook slachtoffer in deze kwestie. De bank heeft het bezwaar van de consument ongegrond verklaard. Nadien hebben partijen over en weer gecorrespondeerd over de klacht, maar dit heeft niet tot een oplossing daarvan geleid zodat de consument haar klacht op 2 maart 2022 aan Kifid heeft voorgelegd. Uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing van de klacht geleid zodat de commissie uitspraak zal doen.

De klacht en vordering

2.16 De consument vordert dat de bank haar persoonsgegevens uit alle registers verwijdert, dan wel dat de duur daarvan wordt verkort. Daarnaast vordert de consument dat de bankrelatie wordt hersteld. Ook vordert de consument een schadevergoeding vanwege geleden schade. De consument heeft daartoe het volgende aangevoerd.

2.17 De registraties moeten worden verwijderd omdat de consument zelf onschuldig is. Zij is niet betrokken bij de fraude en evenmin heeft zij hieraan meegewerkt. De consument is zelf slachtoffer van oplichting door haar ex-vriend en vormt geen bedreiging voor de veiligheid en integriteit van de bank en de financiële sector als geheel. De ex-vriend heeft zonder haar medeweten op 11 maart 2021 haar bankpas weggenomen, haar pincode afgekeken, een nieuwe telefoon aan de betaalrekening gekoppeld en diverse betaal-rekeningen op haar naam geopend. Wel heeft zij zelf op 5 maart 2021 de rekening bij de ASN bank geopend, maar dit heeft zij gedaan op verzoek en onder invloed van haar ex-vriend. De consument heeft vanaf het moment dat zij erachter kwam wat er is gebeurd volledige openheid van zaken gegeven en meegewerkt met de politie en de bank.

2.18 De consument heeft de vreemde transacties die op haar betaalrekening hebben plaatsgevonden niet opgemerkt. Als 18-jarige was zij niet gewend om haar bankzaken te regelen. Zij had pas sinds een aantal maanden toegang tot haar online bankomgeving en de app.

2.19 Zij heeft ook niet gereageerd op de melding van de bank dat er een nieuw toestel aan de betaalrekening werd gekoppeld omdat zij dacht dat het ging om een vals bericht ('fake melding'). Zij had eerder een vals bericht van de belastingdienst gehad.

2.20 De consument heeft aangifte gedaan van oplichting tegen haar ex-vriend. De politie heeft bevestigd dat de consument als slachtoffer moet worden gezien en niet als dader.

Het verweer

2.21 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Opmerkingen vooraf

3.1 Voordat zij overgaat tot de beoordeling van het geschil wenst de commissie het volgende op te merken. Partijen hebben over en weer de nodige argumenten naar voren gebracht en op elkaars standpunten gereageerd. De commissie zal zich in dit geval beperken tot de kern van de klacht die bestaat uit de vraag of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in de externe en interne registers en of de bank aansprakelijk is voor de door de consument geleden schade. In de beoordeling zal niet op argumenten worden ingegaan die voor de beoordeling van deze voorliggende vragen niet relevant zijn. Dit neemt niet weg dat de commissie kennis heeft genomen van alle stukken en argumenten die door partijen naar voren zijn gebracht.

Over externe registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor zes jaar geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Dit houdt het volgende in.

3.3 Elke bank houdt een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkenen worden vermeld. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de bank hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere banken kan worden uitgewisseld.

3.4 De bank kan daarnaast besluiten om andere banken te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle banken toegang toe hebben. Medewerkers van andere banken kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een bank. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij de bank die de melding heeft opgenomen in zijn Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de bank die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere banken hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, zullen weigeren.

3.5 Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Het juridisch kader

3.6 Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen banken niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[2] Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht.

3.7 Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Vereist is dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit, in dit geval schuldwitwassen.

3.8 De strafrechtelijke aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: 'Sv') kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. De maatstaf is of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3]

[2] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017- 717 en 2018-377.
[3] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.

3.9 Het voorgaande betekent dat een verdenking alleen niet genoeg is; hier moet ook bewijs voor zijn. Een bank moet dus goede redenen hebben om de persoonsgegevens in verband met schuldwitwassen te registreren en hij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.

Beoordeling van de registraties in de externe registers

3.10 De commissie toetst eerst of de opname in het EVR terecht en proportioneel is. Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat, is de registratie in het Incidentenregister toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[4] Omdat de vordering tot schadevergoeding en herstel van de bancaire relatie samenhangen met de vordering tot verwijdering van de registraties komen die klachtonderdelen als laatste aan bod.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het EVR?

3.11 De bank heeft zich op het standpunt gesteld dat er in de onderhavige kwestie sprake is van zodanige feiten en omstandigheden dat deze een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 Sv kunnen dragen, zijnde schuldwitwassen als bedoeld in artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht. De consument is het niet eens met dit standpunt. De bankpas van de consument is ontvreemd en haar ex-vriend heeft haar pincode achterhaald. Zij is zelf opgelicht en moet in deze kwestie als slachtoffer worden gezien. Zij wist niet van de fraude af, aldus de consument.

3.12 De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consument op terechte gronden heeft geregistreerd. Zij zal haar oordeel in de hiernavolgende overwegingen toelichten.

3.13 De commissie merkt allereerst op dat de bank de consument niet verwijt dat zij zelf fraude heeft gepleegd of heeft gefraudeerd. De bank verwijt de consument dat zij oplichting/fraude door anderen mogelijk heeft gemaakt door haar bankpas en pincode aan derden ter beschikking te stellen en onzorgvuldig met haar betaalmiddelen om te gaan. Dit kan worden gezien als betrokkenheid bij, dan wel medeplichtigheid aan schuldwitwassen.

3.14 De commissie stelt vast dat op 15 maart 2021 twee keer een toestelregistratie heeft plaatsgevonden (2.8). De bank heeft in verband daarmee twee sms-berichten naar de consument verzonden waarin zij wordt gewaarschuwd voor de toestelregistratie. De consument heeft erkend deze berichten te hebben ontvangen. Zij heeft hier echter niet op gereageerd. In deze zaak staat ook vast dat er op 16 maart 2021 verschillende bedragen op de spaarrekening zijn bijgeschreven (zie 2.9). Deze bedragen waren afkomstig van fraude/oplichting.

[4] Artikel 5.1.1 van het PIFI.

Deze bedragen zijn vervolgens overgeboekt van de spaarrekening naar de betaalrekening. Een deel daarvan is met de bankpas en de pincode van de consument opgenomen bij een geldautomaat. Bij de geldopname is direct de juiste pincode ingetoetst. Ook is geprobeerd om een deel van het bedrag over te schrijven naar Coinbase. Dit is echter niet gelukt omdat de betaalrekening van de consument toen al was geblokkeerd. Op 18 maart 2021 heeft de consument bij de bank het verlies/diefstal van haar bankpas officieel gemeld (2.12). De fraude was toen echter al gedeeltelijk voltooid.

3.15 De commissie is van oordeel dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet en verwacht bij oplichtingszaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. In dit soort zaken is de werkwijze als volgt.[5] De rekening van de geldezel wordt gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas door het intoetsen van de juiste pincode, de frauduleus verkregen gelden door een derde van de bankrekening worden opgenomen bij een geldautomaat. Soms wordt er een tweede telefoontoestel aan de betaalrekening gekoppeld waarmee handelingen worden uitgevoerd. Enige tijd na de opname van de frauduleuze gelden wordt een nieuwe bankpas aangevraagd omdat door de geldezel - zogenaamd dan - vermoed wordt dat de oude pas verloren of gestolen is. De handelwijze van de consument past precies in dit patroon.

3.16 De commissie is van oordeel dat de consument niets naar voren heeft gebracht dat haar betrokkenheid bij schuldwitwassen kan ontzenuwen. De commissie begrijpt dat de consument zich op het standpunt stelt dat haar ex-vriend de bankpas op of omstreeks 11 maart 2021 heeft ontvreemd, nadat zij de bankpas voor het laatst had gebruikt toen zij op verzoek van haar ex-vriend de tankbeurt betaalde. De consument vond dit een vreemd verzoek omdat hij altijd alles betaalde maar stelde verder geen vragen. De consument stelt verder niet te weten hoe haar ex-vriend aan de pincode is gekomen en niet te vermoeden dat de ex-vriend haar pincode tijdens het pinnen bij het tankstation heeft afgekeken. De ex-vriend heeft volgens de consument vermoedelijk op die dag de bankpas weggenomen en de pincode achterhaald.

3.17 De commissie volgt de consument niet in haar verklaring. De reden hiervoor is allereerst dat er ‘pas’ op 15 maart 2021 een toestelregistratie plaatsvond. De frauduleuze overboekingen vonden plaats op 16 maart 2021. Tussen 11 en 15/16 maart 2021 zitten vier, respectievelijk vijf dagen. De ervaring leert dat oplichters starten met het oplichten zodra zij de bankpas en de pincode in handen krijgen. Zoals de bank terecht heeft opgemerkt maken oplichters in de regel geen gebruik van gestolen bankpassen. De kans is namelijk groot dat wordt ontdekt dat de rekeninghouder de bankpas niet meer in zijn bezit heeft en deze blokkeert.

---

[5] Hof Arnhem-Leeuwarden, 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752, Rechtbank Midden-Nederland 27 september 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4490) te vinden op www.rechtspraak.nl.
Zie ook GC Kifid 2019-877 overweging 4.4, GC Kifid 2020-222 overweging 4.7, te vinden op www.kifid.nl.

Voor de oplichters zou dit betekenen dat al hun 'werk' voor niets is geweest. De fraude/oplichting kan dan ook alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met een bankpas die niet geblokkeerd is.

3.18 Daar komt bij dat de commissie het ongeloofwaardig acht dat de consument het sms-bericht dat zij van de bank naar aanleiding van de toestelregistratie heeft ontvangen als een nepbericht heeft beschouwd. Dit bericht stond namelijk niet op zichzelf. Aan dit bericht is een hele aaneenschakeling van gebeurtenissen voorafgegaan die ook al vragen bij de consument hadden kunnen en wellicht zelfs moeten oproepen. Zo is reeds op 20 februari 2021 met de telefoon van de consument een identificatiestorting verricht ten behoeve van het openen van een betaalrekening bij ASN Bank (2.4). Voorts heeft de consument op 5 maart 2021 op verzoek van de ex-vriend gebeld naar ASN Bank om een reader aan te vragen. Deze heeft zij laten verzenden naar een voor haar onbekend adres dat zij van haar ex-vriend had gekregen (2.5). Voorts heeft de consument op 8 en 11 maart 2021 (2.6 en 2.7) bedragen overgeboekt naar betaalrekeningen bij Deutsche Bank en ASN Bank die op haar eigen naam stonden. Om een overboeking te kunnen verrichten dient naast het bedrag óók de naam van de begunstigde te worden ingevuld. De consument heeft dus haar eigen naam ingevuld en deze transactie bevestigd. Ten minste één van voornoemde gebeurtenissen, maar zeker al deze gebeurtenissen in samenhang bezien, had de consument ertoe moeten bewegen om op zijn minst navraag te doen bij de betreffende bank of haar ouders in vertrouwen te nemen. Dit heeft de consument nagelaten, hetgeen de commissie laakbaar acht.

3.19 De consument heeft ook aangevoerd dat haar telefoon zou zijn gehackt. Dit had, aldus de consument, tot gevolg dat sms'jes, dus ook het sms'je van de Rabobank, niet als nieuwe melding verschenen, de datum van sms'jes automatisch werden aangepast naar het heden en dat de consument hier daarom geen melding van zou hebben gehad. Ten eerste heeft de consument deze stelling onvoldoende onderbouwd en zelfs deels weersproken. Zij heeft immers in het proces-verbaal van aangifte verklaard dat zij de melding heeft ontvangen maar dat zij dacht dat het om een nepbericht ging.

3.20 Voorts geeft het door de consument bij de dossierstukken gevoegde sms'je dat zou moeten dienen als bewijs van haar stelling dat de tijd en datum van door haar ontvangen sms'jes zich automatisch aanpasten aan het heden daar geen blijk van, omdat dit sms'je het tijdstip "gisteren 19:59" vermeldt.

3.21 Gelet op alle feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, acht de commissie het door de consument geschetste scenario niet aannemelijk. Zij houdt het ervoor dat de consument op enig moment haar bankpas en de pincode (en daarmee de betaalrekening) aan haar ex-vriend ter beschikking heeft gesteld en daarmee, mede in het licht van de hiervoor onder 3.17 beschreven omstandigheden die hebben plaatsgevonden in de periode tussen 20 februari 2021 en 16 maart 2021 het risico heeft aanvaard dat er misbruik van de betaalrekening zou worden gemaakt.

Op het moment dat dit risico zich ook heeft verwezenlijkt, staat voor de commissie in voldoende mate vast dat zij betrokken was bij schuldwitwassen als bedoeld in artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht. De omstandigheid dat de consument de contante opnames niet zelf heeft verricht en de omstandigheid dat de overboekingen op 16 maart 2021 met toestel 2 zijn verricht, maakt dat niet anders.

Tussenconclusie EVR-registratie

3.22 De commissie komt tot de conclusie dat er jegens de consument terecht sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan schuldwitwassen. Dit betekent dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage).

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.23 Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI moet ook het 'proportionaliteits-beginsel' in acht worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie, die in dit geval zes jaar is, niet disproportioneel zijn.6

3.24 De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.25 De commissie begrijpt dat de consument gelet op alles wat er met haar is gebeurd, de registratieduur niet proportioneel vindt. Zij was destijds erg jong en naïef. Zij heeft een tijd geen betaalrekening gehad. Hierdoor kon zij niet werken. Ook was de consument depressief en neerslachtig. Zij heeft hierdoor ook studievertraging opgelopen.

3.26 Haar vertrouwen in instanties en mensen heeft een deuk opgelopen. Verder heeft de consument meegewerkt met de politie en de bank.

3.27 De bank heeft aangevoerd dat het aan de consument is om aan te tonen dat zij daadwerkelijk een zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties. Volgens de bank heeft zij dat niet aannemelijk gemaakt. Dat de consument daadwerkelijk problemen ondervindt van de registraties heeft zij niet aangetoond. Naar het oordeel van de bank is niet gebleken dat de consument een concreet belang heeft bij verwijdering van haar persoonsgegevens. Daarom acht de bank de registratie voor de duur van zes jaren proportioneel. De bank acht het bovendien van belang dat andere financiële instellingen worden gewaarschuwd voor het handelen van de consument.

[6] Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302 onder 4.9.

3.28 De commissie is van oordeel dat de registraties van de persoonsgegevens van de consument op zichzelf, dat wil zeggen los van de door de bank gekozen registratietermijn, voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat de registraties impact hebben op de consument en dat zij daarvan nadeel kan ondervinden. De consument komt op een 'zwarte lijst' te staan (althans, zo zal zij dit ervaren). De commissie ziet echter ook dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen, waartegen andere banken moeten worden beschermd, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR passend is.

3.29 Met betrekking tot de duur van de door de bank gekozen termijn (zes jaar) overweegt de commissie als volgt. Uit het verweerschrift van de bank blijkt dat de bank bij het bepalen van de duur van de registratietermijn is uitgegaan van een standaardtermijn van acht jaar. De bank heeft dus 'afgeteld'. Met andere woorden: de bank heeft acht jaar als standaard genomen en is ervan uitgegaan dat onder omstandigheden van die standaard moet worden afgeweken. Die benadering is naar het oordeel van de commissie niet juist.[7] Als uitgangspunt geldt dat de verwerking van persoonsgegevens (hier: de opname van de persoonsgegevens van de consument in het EVR) beperkt dient te blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (hier: het waarschuwen van andere banken naar aanleiding van wat de consument gedaan heeft). Zie punt 39 van de considerans van de AVG, alsmede art. 5 lid 1, onder c, van de AVG.[8] Er moet dus, in gevallen als de onderhavige, niet worden 'afgeteld', zoals de bank heeft gedaan, maar 'opgeteld', in die zin dat de registratietermijn langer zal zijn naarmate de ernst van de gedraging een groter risico vormt voor andere banken.

3.30 Nu niet uitgesloten kan worden dat de standaardtermijn van acht jaar van invloed is geweest op de keuze van de bank om de persoonsgegevens van de consument voor zes jaar te registreren in het EVR, ziet de commissie aanleiding om van een kortere termijn uit te gaan dan de bank. De commissie vindt een registratietermijn van vier jaar hier passend. Voor dit oordeel acht de commissie het volgende redengevend.

3.31 Ten nadele van de consument heeft te gelden dat zij handelingen met haar bankpas en bankgegevens heeft verricht, al dan niet op verzoek van haar ex-vriend, waarmee zij het mogelijk heeft gemaakt dat geld, afkomstig van slachtoffers van oplichting, weggesluisd kon worden. Zij had zich bewust moeten zijn van de gevolgen die haar handelingen voor anderen konden hebben. Het vertrouwen dat mensen hebben in het digitale betalingsverkeer wordt door dergelijke handelingen ernstig geschaad.

[7] zie ook GC Kifid 2022-0957, overweging 3.19 en GC 2022-0390, overweging 3.12.

[8] In punt 39 staat meer onder het volgende: "*De persoonsgegevens dienen toereikend en ter zake dienend te zijn en beperkt te blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Dit vereist met name dat ervoor wordt gezorgd dat de opslagperiode van de persoonsgegevens tot een strikt minimum wordt beperkt.*"

De bank moet jegens haar klanten voor dat vertrouwen kunnen instaan en het is dan ook begrijpelijk dat de bank zichzelf, maar ook andere financiële instelling voor langere tijd wil beschermen tegen cliënten die dat vertrouwen beschamen.

3.32 Daar staat tegenover dat de consument nog zeer jong is en zich naar het laat aanzien niet in volle mate bewust is geweest van de gevolgen die haar handelen zouden hebben voor de slachtoffers van fraude, alsmede voor de bank en haarzelf. Gelet op hetgeen naar voren is gebracht en de inhoud van de aangifte die zij heeft gedaan, acht de commissie het bovendien aannemelijk dat zij, bij de haar verweten handelingen, in belangrijke mate is beïnvloed door haar ex-vriend. Tijdens de Kifid-procedure is ten slotte gebleken dat de consument onder behandeling is van een psycholoog. Hoewel de commissie meent dat de geestelijke gesteldheid van de consument niet volledig is toe te schrijven aan de registraties maar ook aan de omstandigheid dat haar ex-vriend waarschijnlijk misbruik van haar heeft gemaakt, gaat zij er wel vanuit dat de registraties een rol spelen bij de psychische gesteldheid van de consument (zij het in mindere mate). De commissie wil wel aannemen dat er na 17 maart 2021 veel op de consument is afgekomen. De commissie kan zich voorstellen dat dat haar niet in de koude kleren is gaan zitten. Tijdens de hoorzitting heeft de consument aangeven dat ze haar les heeft geleerd en dat ze in het vervolg beter zal opletten. Als ze vreemde transactie opmerkt, zal zij voortaan direct actie ondernemen.

3.33 Mocht de consument in de toekomst als gevolg van de registratie tegen concrete problemen aanlopen, dan kan zij de bank vragen een nieuwe belangenafweging te maken.[9]

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidentenregister?

3.34 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Wat betreft de duur van deze registratie overweegt de commissie dat zij geen omstandigheden ziet die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen. De commissie oordeelt daarom dat deze registratieduur ook verkort dient te worden naar vier jaar.

Registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.35 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

[9] Zie ook Hoge Raad 9 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, onder 3.3.

3.36 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van haar gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministatie moet worden begrepen.

3.37 Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven. De duur van de interne registraties hoeft dan ook niet te worden verkort, mede in ogenschouw genomen dat zij door deze registraties nagenoeg niet in enig belang wordt geschaad. Deze registraties zijn immers alleen zichtbaar voor de groep financiële instellingen waar de bank deel van uitmaakt.

Beëindiging van de bancaire relatie

3.38 Op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden was de bank bevoegd de bankrelatie met de consument te beëindigen (zie de bijlage). Onder de gegeven omstandigheden, die in de voorgaande overwegingen besproken zijn, was de opzegging niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar (artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek, zie de bijlage). De consument heeft door haar hiervoor genoemde gedragingen het vertrouwen van de bank geschaad. De bank hoeft de bancaire relatie tussen partijen dan ook niet te herstellen. Tijdens de hoorzitting is vastgesteld dat partijen inmiddels een overeenkomst voor de convenantenrekening hebben gesloten.

De consument heeft geen recht op schadevergoeding

3.39 Uit al het voorgaande blijkt dat de bank de persoonsgegevens van de consument heeft mogen registreren. Omdat van enig onrechtmatig handelen van de bank niet is gebleken, heeft de consument geen recht op vergoeding van schade.

De slotsom

3.40 De slotsom is dat de registraties in de externe registers terecht zijn, maar dat de duur daarvan moet worden verkort naar vier jaar. De klacht van de consument is in dat opzicht gedeeltelijk gegrond. De registraties in de interne registers mogen worden gehandhaafd. De bank hoeft de bancaire relatie niet te herstellen en de vordering tot schadevergoeding wordt afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de klacht van de consument gedeeltelijk toe en beslist dat de bank de registratieduur van de externe registraties (EVR en Incidentenregister) dient te verkorten tot 4 jaar, binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd. Het meer of anders gevorderde is afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage -

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 (…)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht - schuldwitwassen

Artikel 420quater 445

1 Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:

a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;

b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.

2 Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

Artikel 6:248 van het Burgerlijk Wetboek

Afdeling 4. Rechtsgevolgen van overeenkomsten

Artikel 248 4438

1 Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.

2 Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Artikel 35 van de Algemene bankvoorwaarden

Artikel 35 – Opzegging van de relatie

U kunt de relatie opzeggen. Wij kunnen dit ook. Opzegging betekent dat de relatie eindigt en alle lopende overeenkomsten zo snel mogelijk worden afgewikkeld.

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.

2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.

3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.